

Megkezdődött a választási harc.

Három nap óta három alakulás adott magáról életjelet: nem lehet ráfogni a szegedi közéletre, hogy nem mutat elég érdeklődést a községi választásokkal szemben.

Hogy kik lesznek a választók, azt még nem tudja senki. Hogy kiknek lesz passzív választói joga, az sem ismeretes még. Nem tudja senki, hogy milyen lesz az új közgyűlés összetétele, csak gyanítani lehet, hogy virilistákkal és kinevezettekkel fogják felhívítani a választottak közgyűlését. De hogy milyen lesz a választás rendszere, hogy listával történik-e majd a szavazás s hogyan fogják elosztani a szavazatok arányában a mandátumokat, — erre nézve még csak találgatásokra vagyunk utalva. Még a törvényjavaslat tervezete sincsen készen. A főispáni és polgármesteri értekezleteken, — mint a legbeavatottabb forrásból tudjuk, — azok, akik Szeged város részéről jelentek meg, a körzetekről történő választási rendszer mellett foglaltak állást. A többi város azonban, — elsősorban Debrecen és Pécs, — ragaszkodott a listával történő választáshoz, mert csak így módon látták biztosítva annak a törekvésnek sikerét, mely kormánytámogató választott többség létrehozását tűzte ki célul. Szeged reprezentánsai azt vitatták, hogy okos körzeti beosztással s a törvényhatósági bizottsági tagok számának körültekintő elosztásával befolyásolni lehet a választás eredményét, Debrecen és Pécs képviselői azonban úgy vélték, hogy a tömegben lakó ellenzéki polgárok szavazatait csak listával történő szavazással lehet ellensúlyozni.

S bár az várható, hogy nem a szegedi törvényhatóság részéről meghallgatottak kívánságát fogja a törvényjavaslat honorálni, az kétségtelen, hogy ma még a közvilárral megbízottak sem tudják, hogy milyen lesz a választási rendszer. S annál kevésbé lehet még csak sejteni is, hogy mikor lesznek a választások.

S ha Szegeden, — az országban elsőül, — megkezdődtek már a választás előkészületei, ennek tüneli jelentősége mellett nem lehet szóltanul elmenni. Schol sem szakadt el olyan föléletes maradéktalansággal a közigazgatás az élettől, mint éppen Szegeden. Mindenütt másutt évenként kiigazították a virilisták névszavazóit s évenként megváltoztatták az időközi választásokat, csak a szegedi közigazgatás helyezte Szegedet e tekintetben törvényen kívüli állapotba. A törvénynek ez a rendszeres végre nem hajlása megmerevítette, megcsontosította az autonómia hajlékony és eleven organizmusát, érthető hát, ha mind nikit fűt a vágy, hajt a kívánság, hogy minél előbb alakuljon meg a törvényhatóság új képviselője. Ennek a kívánságnak egyre hatalmasodó ereje indította meg Szegeden a választási harcot.

Az első megmozdulások, az első "táborozások" geometriai pontossággal abban az irányban fejlődnek fel, melyet a Délmagyarország egy minapi cikke a megalakuló községi pártok felvonulási vonalaként megjelelt.

Ami vasárnap, — a városi polgárság nem csekély meglepetésére, — a tanyán végbement, abban a szegedi "Ripka-várta" első szervezkedőének jelét már látni. Nem tagadjuk, bennünket meglepetten a társulatnak az a főzére, amin a tanya középpárti megszervezésnek új koncepciója nyugszik. Az új alakulás tiszteltetreméltó szempontjait méltányoljuk, de az, aki elsőnek lépett a pártba, azt hisszük, inkább madárijesztő lesz, mint zászlótartó. Ha nem itatta volna le, még meg sem száradt volna leve én az aláírás, amivel a szocializmus pártja a pártot kiírták bejelentette, egy évvel ezelőtt még a szegedi balpárt tanyái különítményének jelölőit kilengője volt, a szeptemberi közgyűlésen még a legelső és legkevésbé parlamentáris ellenfele a ma uralkodó közigazgatási kurzusnak s imé: első tagja, első vezére, pregnáns inkarnációja a megalakítandó új pártnak.

Megmozdult azonban az az alakulás is, amelyet mi a nem szegediek pártjának nevezünk. Az alakulás első életmegnyilvánu-

lása teljesen megfelelt a hozzáfűzött reményeknek: megkezdődtek az ellentétek, viszályok, tusák. Hitelvi világnézlet hirdetése nem lesz elég hatásos eszköz az önjelöltek frontjának visszaszorítására. S különösen nem azal szemben, aki mint a gázgyár érdekeinek öntudatlan és akaratlan propagálóját a külvárosrészek népével akarja elismertetni a gázgyár javára tudattalanul végzett szolgálatait.

Programot, gondolatokat csak a szegedi iparosok hétfő esti összejövétele adott. Csak itt nyilatkozott meg az a mélyen győztes elégedetlenség, amit a város minden elfogulatlan polgára érez, látván az ügyek intézésének módját, szellemét és rendszerét. Ezen az összejövetelen világított ki az is, hogy nagyvonalú program kitűzése nélkül nem lehet a siker

Kedden reggel súlyos repülőgépszerencsétlenség történt a szegedi légikikötő mellett.

A sűrű ködben Orosz Béla gépével beleütközött egy gémeskutba és lezuhant. — A pilóta életveszélyes, Balog mechanikus könnyebb sérüléseket szenvedett.

„A ködben elévedtünk és nekimentünk a gémeskútnak.”

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kereskedelmi repülőtéren kedden reggel néhány perccel hét óra után

egy repülőgép leszállás közben nekivágódott a tér közepén lévő csordajárás 12 méter magas gémeskútjába és lezuhant.

A gépet Orosz Béla, a repülőtelep ismert pilótája vezette, míg mögötte a gépben Balog István mechanikus ült. A gép az összeütközés következtében orrával mélyen befuródott a földbe. A gép alumíniumszárnyai teljesen összetörték és a gép pedig valóságos romhalmazhoz volt hasonlítható. A gép vezetője,

Orosz Béla lábát több helyen eltörte és súlyos belső sérüléseket is szenvedett. Balog István sérülései könnyebb természetűek.

A gép csak néhány héttel ezelőtt érkezett Szegedre Székesfehérvárról. Abszolút biztos és megbízhatóan ismerték, amellyel több tura-repülést is végeztek. Szegeden is többször felszálltak már a géppel, anélkül, hogy rajta a legkisebb motorhibát is észlelték volna.

Kedden reggel Orosz Béla elhatározta, hogy ő is kipróbálja a gépet. Reggel hét órakor a sűrűn szemerkélő, ködös őszi esőben ki is vontatták a hangárból a gépet. Egy-két start-próba után a hatalmas gépmadár biztosan emelkedett a levegőbe. Mintegy 15 percnyi körözés után az eső mind sűrűbben kezdett esni. A föld felett 10–15 méterrel

átláthatatlan ködréteg terült el.

Orosz Béla gépével, amikor elhatározta a leszállást, ebbe a ködrétegbe került bele. A leszálláskor egyenletes sikióval közeledett a föld felé és ebben

a ködfelhőben elvesztette a tájékozódását.

A gép szárnyával nekiment a repülőterétől nyolcszáz méternyire lévő csordajárás kút-gémnek. Az összeütközés oly nagy erővel történt, hogy

a kútgém kettétört és a repülőgép, mint élettelen test, orrával lefelé, nekivágódott a földnek.

A szerencsétlenséget csak percek múltán vették észre a telep alkalmazottai. A hangárok előtti állóknak feltűnt, hogy az előbb még berregő gépet nem hallják. Rocszat sejtve molorkerékpárral végig száguldozták a terület és így akadtak rá az összezúzódott gépre.

Az első segítséget a repülőter alkalmazottai nyújtották a kiváló pilótának.

Orosz Béla véres arccal, eszmé-

PATZAUER rumok, likőrök, palackborok

reményével megvívni az előttünk álló harcot. Programot pedig csak azok adhatnak, akik elégedetlenek. Azok, akik támaszai voltak a mai közigazgatási rendszernek s azok, akik ezt a rendszert fedezték, nem ígérhetnek semmi változást, nem ígérhetnek mást, csak az eddigiek folytatását. S lehet-e majd ezzel a programmal a választók elé menni?

A most következő küzdelem az elvek harca lesz. A liberális polgárságnak egyetlen harci eszköze, egyetlen szövetségese: a gondolat s egyetlen kortese: a gondolat határtalan propagatív ereje. Az új vizekre nemcsak új evezők, de új hajósok is kellenek.

lelten állanofban feküdt a gép roncsai között.

A száján piros vér szivárgott ki és azonnal megállapították, hogy még él. Balog István sérülései könnyebbek lehettek, mert amikor kihúzták testét a gépből: beszélt.

— A ködben elévedtünk és nekimentünk a kútgémnek.

A két súlyosan megsérült repülő autót azonnal bevitték a sebészeti klinikára, ahol sérüléseiket azonnal megvizsgálták és megállapították, hogy Orosz Béla a lábtörésen kívül súlyos belső sérüléseket is szenvedett. Állapota életveszélyes, míg Balog István sérülései könnyebbek.

A szerencsétlenség után azonnal értesítették a rendőrséget, ahonnan dr. Véber Árpád rendőrkapitány szállt ki a szerencsétlenség színhelyére.

A helyszíni szemlét

Zombory János vizsgálóbíró megérkezése után tartották meg. A helyszíni vizsgálat azonban semmi pozitívumot nem tudott megállapítani.

A repülőgép motorja a szemle szerint teljesen ép volt, a motordefekt nem okozhatta a szerencsétlenséget.

A délelőtti órákban a sebészeti klinikán megpróbálták kihallgatni a két lezuhant pilótát, de mindkettő eszméletlen állapotban feküdt, úgy, hogy kihallgatásuk nem is volt fogantatható.

Délután négy órakor Balog István állapota annyira jóra fordult, hogy dr. Szűcs Andor, a vizsgálóbíró helyettese ki is hallgathatta. Balog István kihallgatása alkalmával elmondta, hogy

nem tud felvilágosítást adni arról, hogy a szerencsétlenséget mi okozhatta.

Ő hátul ült a gépben és így nem láthatott semmit. Amint elmondta, olyan nagy volt a köd, hogy még az előtte ülő pilótát sem láthatta. Véleménye szerint

az átláthatatlan köd okozta a szerencsétlenséget.

Orosz Bélát még nem lehetett kihallgatni. A klinikára való beszállítása után azonnal megoperálták és azóta még nem tért eszméletre. A sebészeti klinikáról az esti órákban kapott értesülésünk szerint állapota életveszélyes, de életben maradásában biznak orvosai.